

VICARIAT

NEWS

• INFORMATIONS

• ACTIVITES

• COMMUNAUTES

• HISTOIRE

Chuyến Viếng Thăm của Cha Bê Trên Tổng Quyền

Những tuần đầu của tháng Ba, cha Benoit Griere – Bê trên Tổng quyền đã có chuyến viếng thăm các cộng đoàn ở Việt Nam. Trong chuyến viếng thăm lần này, cha đã đến hầu hết số cộng đoàn, xem xét tình hình đời sống và sử vụ tông đồ của các anh em tại đây. Cha đã có cuộc họp riêng với ban cố vấn của miền Châu Á tại cộng đoàn Học viện Fatima – Sài Gòn, với sự hiện diện của các thành viên đến các quốc gia trong Miền. Cha cũng không quên dành thời gian để hiện diện trong buổi sinh hoạt hàng tháng của các sinh viên Đức Mẹ Lên Trời nhằm chia sẻ và truyền cảm hứng cho các bạn trẻ về một lời mời gọi dân thân cho đời sống dâng hiến. Đặc biệt hơn, cùng với Bê trên miền, cha cũng đã có một cuộc gặp gỡ với Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm – Giám mục Giáo phận Mỹ Tho để chuẩn bị cho kế hoạch thành lập cộng đoàn mới tại tỉnh Long An thuộc Giáo phận này trong thời gian sắp tới.

Tuy nhiên, có thể nói điểm nhấn trong chuyến viếng thăm lần này của cha là việc đồng hành và chia sẻ tinh thần mùa chay cho các anh em tu sĩ tại Việt Nam và một số anh em khác đến từ Hàn Quốc và Philippines. Dưới sự hướng dẫn của cha, các tu sĩ của chúng ta đã có cơ hội đặt vấn đề đời sống tu trì của bản thân qua hai nhân đức: khó nghèo và vâng phục. Bên cạnh đó, cha cũng nhấn mạnh đến việc mỗi tu sĩ Đức Mẹ Lên Trời cần phải tìm về với thánh Augustinô và cha d'Alzon, thấm nhuần tinh thần và linh đạo của hội dòng. Đây chính là chất liệu giúp chúng ta gắn kết với nhau nên một và hướng chúng ta đến cùng một mục tiêu. Đặc biệt hơn, nó sẽ đổ đầy vào lòng chúng ta sự kiên trì và trung tín dành cho Hội dòng và Giáo hội trước cuộc khủng hoảng đức tin và sự giảm sút về số lượng ơn gọi. Cũng tại đây, cha đã dành thời gian chia sẻ với các anh em tu sĩ trong miền về những vấn đề, thách đố và ưu tư mà Tổng Tu Nghị sắp tới cần giải quyết.

Đây có thể xem là chuyến viếng thăm Việt Nam cuối cùng của cha với cương vị là Bê trên Tổng quyền. Vì vậy, nhân cơ hội này, các anh em tu sĩ tại Việt Nam đã quy tụ với nhau tổ chức một bữa cơm huynh đệ nhằm để nói lên tâm tình tri ân và đặc biệt là tổ chức sinh nhật sớm cho cha – sinh nhật lần thứ 65. Cuối cùng, trong tình yêu và sự quan phòng của Thiên Chúa, xin Ngài ban nhiều sức khỏe và đồng hành cùng cha trong những sứ vụ sắp tới.

Visite du Supérieur General

Dans les premières semaines de mars, le Père Benoit Griere - Supérieur Général a rendu visite aux frères du Vietnam. Au cours de cette visite, il s'est rendu dans la plupart des communautés, examinant la situation de vie ainsi que l'apostolat des frères. Il a eu une réunion avec le Conseil du Vicaire d'Asie au scolasticat de Fatima avec la présence de tous les conseillers du Vicariat qui sont venus à Saigon. Il était aussi présent à la rencontre mensuelle des étudiants de l'Assomption pour partager et inspirer aux jeunes un appel à s'engager dans la vie consacrée. En particulier, avec le Vicaire d'Asie-océanie, il a eu une rencontre avec Mgr Pierre Nguyen Van Kham - évêque du diocèse de My Tho, pour préparer, dans un avenir proche, l'établissement d'une nouvelle communauté dans la province de Long An.

Cependant, on peut dire que le point culminant de sa visite cette fois est l'accompagnement et les conférences données pendant la retraite de Carême pour les frères au Vietnam ainsi que pour quelques autres frères venus des Philippines. Sous sa direction, nous avons eu l'occasion de remettre en question notre vie religieuse à travers deux vertus : la pauvreté et l'obéissance. En outre, il a également souligné que chaque religieux assumptionniste doit retourner à la source auprès de saint Augustin et du Père d'Alzon, pour s'imprégner de l'esprit et de la spiritualité de la Congrégation. C'est cela qui nous rassemble et nous oriente vers le même but, et plus particulièrement, cela remplira nos cœurs de persévérance et de fidélité à la Congrégation et à l'Église face à la crise de la foi et à la diminution du nombre des vocations. A la fin de la retraite, il a passé du temps à partager avec les religieux du Vicariat d'Asie les problèmes, les défis et les préoccupations que le prochain Chapitre général devra aborder.

Cela peut être considéré comme sa dernière visite au Vietnam en tant que Supérieur général. C'est pourquoi, à cette occasion, les Assomptionnistes du Vietnam se sont réunis pour organiser un repas fraternel pour exprimer leur gratitude et surtout pour célébrer son 65e anniversaire. Enfin, que Dieu, dans son amour et sa providence, lui accorde une bonne santé et l'accompagne dans ses prochaines missions.

LAST PASTORAL VISIT OF FR. BENOIT TO VIETNAM

In the first weeks of March, Father Benoit Griere - Superior General visited the brothers in Vietnam. During this visit, he visited most of the communities, examining the life situation as well as the apostolate of the brothers. He had a meeting with the Council of the Vicariate of Asia-Oceania, at the scholasticate of Fatima, with the presence of all the counselors of the Vicariate who came to Saigon. He was also present at the monthly meeting of the Assumption students to share and inspire the young people to commit themselves to the consecrated life. In particular, together with the Vicar, he had a meeting with Bishop Pierre Nguyen Van Kham of the Diocese of My Tho, to prepare for the establishment of a new community in the Long An province of the diocese in the near future.

However, we can say that the highlight of his visit this time was the accompaniment and lectures given during the Lenten retreat for the brothers in Vietnam as well as some other brothers from Korea and the Philippines. Under his guidance, we had the opportunity to question our religious life through two virtues: poverty and obedience. He also emphasized that each Assumptionist religious must return to the source of St. Augustine and Father d'Alzon, to imbibe the spirit and spirituality of the Congregation. This is what brings us together and directs us toward the same goal, and more particularly, it will fill our hearts with perseverance and fidelity to the Congregation and to the Church in the face of the crisis of faith and the decrease of the number of vocations. As part of the retreat, he spent time sharing with the religious of the Vicariate of Asia the problems, challenges, and concerns that the upcoming General Chapter will have to address.

This will be his last visit to Vietnam as Superior General. That is why, on this occasion, the Assumptionists of Vietnam gathered to organize a fraternal meal to express their gratitude and especially to celebrate his 65th birthday. Finally, may God, in his love and providence, grant him good health and accompany him in his future missions.

Cuộc phỏng vấn với thầy Milad Yacoub, quản lý tỉnh dòng Châu Âu.

Cha Jean Claude: Cám ơn thầy đã chấp nhận lời mời phỏng vấn sau hai tuần viếng thăm và làm việc tại các cộng đoàn ở Châu Á – Châu Đại Dương. Đây là lần đầu tiên thầy đến Châu Á phải không?

Thầy Milad: Đây là lần thứ ba tôi thăm Philippin và Việt Nam, nhưng là lần đầu tiên tôi đến Niu-Di-Lân. Và thật không may là tôi đã không có cơ hội để thăm Hàn Quốc. Tỉnh Dòng của chúng ta quá lớn mà Hàn Quốc là một trong số các quốc gia mà tôi chưa có cơ hội viếng thăm.

Cha Jean Claude: Khi thầy đến Châu Á – Đại Dương, điều gì gây ấn tượng nhất đối với đời sống của con người nói chung và thầy có thấy sự phát triển nào trong đó không?

Thầy Milad: Philippin và Việt Nam là các quốc gia trẻ đang trên đà phát triển. Mỗi lần tôi đến, tôi nhận thấy các cấu trúc mới. Hai quốc gia này tiến bộ và phát triển nhiều về mặt kinh tế. Điều thú vị là hai quốc gia này có nhiều người trẻ. Mặt khác, Niu-Di-Lân là một quốc gia rất tây hóa. Ngoại trừ rau củ, mọi thứ khác làm cho bạn nghĩ rằng bạn đang ở Anh, bởi vì ô-tô đi bên trái.

Cha Jean Claude: Thầy thấy thực tại của Đức Mẹ Lên Trời ở Châu Á như thế nào?

Rất tích cực. Các anh em được thúc đẩy, họ có quan điểm tích cực, với những dự án, những khát vọng phát triển công việc tông đồ và mở rộng Nước Trời. Chúng ta đang bước vào một giai đoạn mới với nhiều anh em trẻ sắp kết thúc giai đoạn đào tạo, sẵn sàng cho công việc tông đồ và có thể đảm nhận trách nhiệm đầu tiên của mình. Đây là một thực tại quan trọng hướng chúng ta tới tương lai. Cùng với họ, thật là tốt khi chúng ta tạo ra danh sách về các địa điểm, các khả năng dành cho việc gia nhập và công việc tông đồ của chúng ta. Không chỉ cả các hoạt động tông đồ, các công việc của tu sĩ Đức Mẹ Lên Trời ở giáo xứ, nhưng còn có cả các công việc bên ngoài và các công việc mà chúng ta cộng tác với người khác. Điều đó đáng để cho chúng ta dừng lại, đánh giá tình hình hiện tại và quyết định hướng đi tương lai.

Cha Jean Claude: Thầy có thấy lời mời gọi nào khác mà Đức Mẹ Lên Trời phải chú ý và đáp trả không?

Thầy Milad: Lời mời gọi đến từ thực tế địa phương. Chính anh em của chúng ta thách thức chúng ta đối mặt với nhiều hoàn cảnh nghèo khổ mà họ gặp phải. Đây là những mối bận tâm mà chúng ta phải đồng hành. Quán cơm nhân ái ở Láng Cát, nhà công nhân ở Long An là những thành quả đầu tiên mà chúng ta phải đồng hành, lượng giá và giúp phát triển. Các anh em tiếp tục thuyết phục chúng ta để mang đến cho chúng ta những lời mời gọi khác trên thế giới.

Cha Jean Claude: Có phải việc có một tỉnh dòng Châu Âu hiện diện trên ba châu lục là một sự giàu có với những phương thế bổ sung cho nhau hay hơn hết đó chính là một gánh nặng của các cấu trúc phức tạp trong việc quản lý?

Thầy Milad: Chúng ta là một hội Dòng quốc tế. Chúng ta có một truyền thống lâu đời về các anh em truyền giáo đã đến sống và làm việc ở các quốc gia xa xôi. Hiện tại, các anh em Việt Nam và Philippin đang truyền giáo ở Châu Âu, các anh em Châu Âu và Châu Phi sống ở Châu Á; điều này là bình thường, nó là một phần của chuỗi ADN của chúng ta. Sự khó khăn cũng là một thực tế. Tỉnh dòng Châu Âu có 19 quốc gia, khoảng 50 cộng đoàn với gần khoảng 350 tu sĩ. Tính cấp thiết của vấn đề là phải nghĩ ra những cách đồng hành khác trong khi vẫn duy trì tình liên đới với nhau.

Cha Jean Claude: Theo thầy thì đâu là những điểm yếu hoặc điểm cần lưu ý cho sứ vụ của chúng ta ở Châu Á?

Thầy Milad: Ơn gọi thì nhiều nhưng trong xã hội và Giáo hội có xu hướng suy giảm. Chúng ta phải thận trọng và không quá bất ngờ với sự phát triển có thể diễn ra nhanh chóng. Thật là tốt khi phân tích những gì đang xảy ra trong xã hội và Giáo hội để định hình lại chính mình. Là Quản lý Tỉnh dòng, tôi rút kinh nghiệm từ quá khứ và không xây dựng các tòa nhà lớn để rồi nó sẽ là vô dụng sau một vài năm. Chúng ta được mời gọi hãy luôn chú ý và khiêm tốn để không rơi vào ảo tưởng rằng chúng ta sẽ luôn có nhiều ơn gọi. Chúng ta cũng phải có khả năng đáp trả lại lời mời gọi của xã hội và Giáo hội địa phương, chứ không phải chỉ quan tâm đến lợi ích của Đức Mẹ Lên Trời. Trong một xã hội và Giáo hội đang thay đổi, chúng ta có thể đáp trả những nhu cầu và lời mời gọi nào?

Cha Jean Claude: Thầy là một phần của cộng đoàn thiểu số Ki-tô giáo (Coptic) ở quốc gia gốc của thầy, đó là Ai Cập. Ki-tô giáo là thiểu số ở nhiều nước Châu Á. Vậy, theo thầy Ki-tô giáo có thể mang đến cho Châu Á điều gì?

Thầy Milad: Ở Philippin, có một Giáo hội vững chắc và hùng mạnh trong một quốc gia có nhiều bạo lực và tham nhũng. Làm thế nào và tại sao một quốc gia tự gọi mình là Công giáo lại là một quốc gia chịu quá nhiều bất bình đẳng giữa người giàu và người nghèo? Đối mặt với điều này, chúng ta, với tư cách là tu sĩ, có vị trí nào? Chúng ta làm thế nào để bảo vệ hòa bình và công lý? Làm thế nào để chúng ta góp phần làm giảm bất bình đẳng xã hội? Giáo Hội tại Việt Nam rất khác, là thiểu số, nhưng rất hữu hình; là thiểu số nhưng mạnh mẽ và hiếu chiến. Một trong những điều phong phú của Giáo hội này là tinh thần chiến đấu và ý chí này, để nói rằng chúng ta ở đó, hiện diện và rằng chúng ta chiến đấu để tồn tại. Sự hiếu chiến này đôi khi có nguy cơ đi lệch hướng trở thành khát vọng toàn trị. Với tư cách là tu sĩ Đức Mẹ Lên Trời, đối với tôi dường như chúng ta có thể mang đến một điều gì đó khác biệt, một điều gì đó đơn giản và khiêm tốn hơn cho một Giáo hội vốn đã có rất nhiều nguồn nhân lực và dường như không cần đến sự phục vụ của chúng ta. Điều này cũng giống với chủ nghĩa giáo quyền. Nhiều anh em của chúng ta thường hay nói, điều thu hút họ đến với Đức Mẹ Lên Trời bằng một con đường hoạt động khác trong Giáo hội, ít giáo sĩ hơn những gì họ biết ở những nơi khác. Trong Đức Mẹ Lên Trời, chúng ta có phong cách riêng của chúng ta. Tu sĩ và linh mục gặp nhau trong sự giản đơn xung quanh các công việc cộng đoàn, ta bị cuốn hút bởi cuộc sống giản đơn này. Cùng với đó, chúng ta cũng phải thận trọng, để tránh việc chính những anh em này thay đổi thái độ khi họ trở thành linh mục.

Cha Jean Claude: Thầy có lời khích lệ nào cho tương lai để chúng tôi giữ tinh thần sống đời tu trì, nhất là về lời khẩn khó nghèo?

Thầy Milad: Khi phân tích các tài khoản của chúng ta, có thể nói rằng chúng ta là công nhân, là người ăn xin và là người thuê nhà. Mỗi anh em phải cố gắng trở thành một công nhân và một người hành khất. Để là một công nhân, điều này có nghĩa là phải có việc làm, có lương bổng và hoàn toàn giao nộp nó cho cộng đoàn một cách minh bạch. Là một hành khất, chúng ta phụ thuộc vào các ân nhân của chúng ta. Cần nhấn mạnh hai khía cạnh này, đặc biệt đối với các anh em trẻ đang đảm nhận các trách nhiệm tông đồ đầu tiên của mình. Các cộng đoàn tông đồ của chúng ta có thể và nên tự túc (các nhu cầu sống thường nhật) mà không phụ thuộc vào Châu Âu. Chúng ta vẫn liên đới với nhau và do đó, các cộng đoàn của chúng ta sẽ tiếp tục phụ thuộc vào Châu Âu cho việc đào tạo và cho các khoản đầu tư nhất định. Vì các cộng đoàn hoạt động tông đồ vốn dĩ là những công nhân và hành khất tự cung tự cấp, nên cần liên đới với các cộng đoàn khác.

Cha Jean Claude: Để kết thúc, thầy có thông điệp nào dành cho anh em chúng tôi không?

Thầy Milad: Vâng, một thông điệp động viên. Đối với tôi, việc đến Châu Á-Châu Đại Dương là một hồng ân lớn lao và tôi rất sung sướng khi được gặp gỡ các anh em và các cộng đồng ở mỗi quốc gia trong ba quốc gia mà tôi đã đến. Ở khắp mọi nơi, tôi cảm thấy sự sẵn sàng để sống cách nghiêm túc đời sống tu trì của mình. Đây là điều hài lòng nhất.

Interview du Frère Milad Yacoub, économiste de la Province d'Europe

JCI : Merci Milad d'avoir accepté cet interview après deux semaines de visite des communautés en Asie Océanie. Est-ce la première fois que tu viens en Asie ?

Milad : C'est la troisième fois que je visite les Philippines et le Vietnam, mais la première pour la Nouvelle-Zélande. Je n'ai pas eu l'occasion de visiter la Corée malheureusement. Notre province est tellement grande que la Corée est parmi les quelques pays que je n'ai jamais eu l'occasion de visiter.

JCI : Quand tu viens en Asie-Océanie qu'est-ce qui te frappe le plus dans la vie des peuples en général et est-ce que tu vois des évolutions ?

Milad : Les Philippines et le Vietnam sont des pays jeunes qui se développent. A chaque fois que je viens, je vois des constructions nouvelles. Ces deux pays bougent beaucoup, avancent économiquement. Il y a aussi beaucoup de jeunesse, c'est intéressant. Par contre, la Nouvelle-Zélande est un pays très occidentalisé. A part la végétation, tout le reste peut faire croire qu'on est en Angleterre, car les voitures circulent à gauche.

JCI : Comment vois-tu la réalité de l'Assomption en Asie ?

Milad : Très positivement. Les frères sont motivés, ils ont un regard positif, avec des projets, une volonté de développer des apostolats et de faire avancer le Royaume. Nous entrons dans une nouvelle étape avec plusieurs jeunes frères qui arrivent à la fin de leur formation, qui sont disponibles pour l'apostolat et qui peuvent prendre leurs premières responsabilités. C'est un fait marquant qui nous tourne vers l'avenir. Avec eux, il est bon de dresser la liste de nos lieux et possibilités d'apostolats et d'insertion : à la fois des apostolats assomptionnistes dans nos paroisses et nos œuvres, mais aussi des apostolats en dehors de nos œuvres en collaboration avec d'autres. Cela mérite qu'on s'arrête, qu'on évalue la situation présente, qu'on décide quelle sera notre direction pour l'avenir.

JCI : Vois-tu des appels auxquels l'Assomption doit être attentive et répondre ?

Milad : Les appels viennent des réalités locales. Nos frères eux-mêmes nous interpellent face aux nombreuses situations de pauvreté que nous rencontrons. Ce sont des préoccupations récurrentes que nous devons accompagner. Le restaurant du cœur à Lang Cat, le foyer des ouvriers à Long An, sont des premières réalisations qu'il faut accompagner, évaluer, et aider à se développer. Les frères continuent à nous solliciter, à nous porter d'autres appels du monde.

JCI : Avoir une province d'Europe présente sur trois continents est-ce surtout une richesse avec de belles complémentarités ou bien est-ce surtout un poids de structures lourdes à gérer ?

Milad : Nous sommes une congrégation internationale. Nous avons une tradition ancienne de frères missionnaires partis vivre et travailler dans des pays lointains. Maintenant, des frères vietnamiens et philippins sont missionnaires en Europe, et des frères d'Europe et d'Afrique vivent en Asie ; cela est normal, ça fait partie de notre ADN. La lourdeur est aussi une réalité. La province d'Europe compte 19 pays, une cinquantaine de communautés avec presque 350 religieux. Il est urgent de réfléchir à d'autres modalités d'accompagnement tout en restant solidaires les uns des autres.

JCI : A ton avis, quels sont les points faibles ou les points d'attention pour notre mission en Asie ?

Milad : Les vocations sont nombreuses, mais il y a dans la société et dans l'Église de nos pays une tendance à la baisse. Nous devons rester vigilants et ne pas nous étonner d'évolutions qui peuvent être rapides. Il est bon d'analyser ce qui se passe dans la société et dans l'Église pour bien se positionner. En tant qu'économiste provincial, je suis attentif à tirer les leçons du passé et ne pas construire de grands bâtiments qui pourront être inutiles après quelques années. Nous sommes invités à rester attentifs et humbles ; et ne pas tomber dans l'illusion que nous aurons toujours beaucoup de vocations. Nous devons aussi être capables de répondre aux appels de la société et de l'Église locale et ne pas seulement être préoccupés du bien de l'Assomption. Dans une société et une Église en mutation à quels besoins et à quels appels arrivons-nous à répondre ?

JCI : Tu fais partie d'une minorité chrétienne (copte) dans ton pays d'origine qui est l'Égypte. Le christianisme est minoritaire dans beaucoup de pays d'Asie. A ton avis, qu'est-ce que le christianisme peut-il apporter en Asie ?

Milad : Aux Philippines, il y a une Église bien installée, puissante, dans un pays où il y a beaucoup de violence et de corruption. Comment et pourquoi un pays qui se dit catholique est un pays qui souffre d'autant d'inégalités entre riches et pauvres ? Face à cela, nous, comme religieux, quel positionnement avons-nous ? Comment défendons-nous la justice et la paix ? Comment contribuons-nous à la diminution des inégalités sociales ? L'Église du Vietnam est très différente, elle est minoritaire, mais elle est bien visible ; c'est une minorité puissante et militante. L'une des richesses de cette Église, c'est ce militantisme, cette volonté de dire que nous sommes là, présents, que nous nous battons pour exister. Avec le risque parfois que ce militantisme ne dévie en volonté de toute puissance. Il me semble que comme religieux assomptionnistes, nous pouvons apporter quelque chose de différent, de plus simple et de plus humble au sein d'une Église qui a déjà beaucoup de ressources humaines et qui n'a apparemment pas besoin de nos services. Cela rejoint le cléricisme. Beaucoup de nos frères, disent que ce qui les a attirés à l'Assomption, c'est une autre manière de faire Église, moins cléricale que ce qu'ils ont connu ailleurs. A l'Assomption, nous avons notre style propre. Frères et pères se retrouvent ensemble dans la simplicité autour des tâches ménagères. Cette simplicité de vie attire. Mais il faut rester vigilant, éviter que ces mêmes frères changent d'attitude quand ils deviennent prêtres.

JCI : Quels encouragements donnerais-tu pour l'avenir afin que nous gardions l'esprit de la vie religieuse, spécialement par rapport au vœu de pauvreté.

Milad : Quand on analyse nos comptes, on peut dire que nous sommes travailleurs, mendiants et rentiers. Chaque frère doit chercher à être davantage travailleur et mendiant. Être travailleur, cela veut dire avoir un travail, un salaire et le verser totalement à la communauté de manière transparente. Comme mendiant, nous dépendons de nos bienfaiteurs. Il est bon de mettre ces deux aspects plus en avant surtout auprès des jeunes frères qui prennent leurs premières responsabilités apostoliques. Nos communautés apostoliques peuvent et doivent être autosuffisantes (pour ce qui concerne les besoins de la vie quotidienne) et ne pas dépendre de l'Europe. Nous restons solidaires les uns des autres et donc nos communautés continueront à être un peu dépendantes de l'Europe pour la formation et pour certains investissements. Mais les communautés apostoliques avec leurs qualités de travailleurs et de mendiants devraient s'auto suffire, et même être solidaires des autres communautés.

JCI : Aurais-tu un message de conclusion à adresser à nos frères ?

Milad : Oui, un message d'encouragement. Pour moi venir en Asie-Océanie a été une grande grâce et je suis très heureux d'avoir pu rencontrer les frères et les communautés dans chacun des trois pays où je suis allé. Partout, j'ai senti la volonté de prendre notre vie religieuse au sérieux. C'est ce qui est le plus réjouissant.

Interview with Brother Milad Yacoub, treasurer of the Province of Europe

JCI: Thank you, Milad for accepting this interview after two weeks of visiting the communities in Asia-Oceania. Is this the first time you have come to Asia?

Milad: This is the third time I have visited the Philippines and Vietnam, but the first time for New Zealand. I didn't have the opportunity to visit Korea unfortunately. Our province is so big that Korea is one of the few countries I never had the opportunity to visit.

JCI: When you come to Asia-Oceania, what strikes you the most in the life of the people in general and do you see any evolution?

Milad: The Philippines and Vietnam are young countries that are developing. Every time I come, I see new constructions. These two countries are moving a lot, advancing economically. There is also a lot of youth, it is interesting. On the other hand, New Zealand is a very westernized country. Except for the vegetation, everything else makes you think you are in England because cars drive on the left.

JCI: How do you see the reality of the Assumption in Asia?

Milad: Very positively. The brothers are motivated, they have a positive outlook, projects, and a desire to develop apostolate, and advance the Kingdom. We are entering a new stage with several young brothers who are coming to the end of their formation, are available for the apostolate, and can take on their first responsibilities. This is a significant fact that turns us toward the future. With them, it is good to list our places and possibilities for apostolates and insertion: both Assumptionist apostolates in our parishes and our works, but also apostolates outside our work in collaboration with others. That deserves that we stop, evaluate the present situation, and decide what our direction will be for the future.

JCI: Do you see any calls to which the Assumption must be attentive and respond?

Milad: The calls come from local realities. Our brothers themselves challenge us in face of many situations of poverty that they encounter. These are recurring concerns that we must accompany. The restaurant of the heart in Lang Cat, and the workers' hostel in Long An, are the first achievements that we must accompany, evaluate, and help to develop. The brothers continue to solicit us, to bring us other calls from the world.

JCI: Is having a European province present on three continents above all a richness with beautiful complementarities or is it above all a burden of heavy structures to manage?

Milad: We are an international congregation. We have an ancient tradition of missionary brothers who have gone to live and work in distant countries. Now, Vietnamese and Filipino brothers are missionaries in Europe, and brothers from Europe and Africa live in Asia; this is normal, it is part of our DNA. The heaviness is also a reality. The Province of Europe has 19 countries, and about 50 communities with almost 350 religious. It is urgent to reflect on other ways of accompanying while remaining in solidarity with one another.

JCI: In your opinion, what are the points or points of attention for our mission in Asia?

Milad: Vocations are numerous, but there is a tendency in society and in the Church to decrease. We must remain vigilant and not be surprised by developments that can be rapid. It is good to analyze what is happening in society and in the Church in order to position ourselves well. As Provincial Treasurer, I am careful to learn from the past and not to construct large buildings that may be useless after a few years. We are invited to remain attentive and humble; not to fall into the illusion that we will always have many vocations. We must also be able to respond to the calls of society and the local Church and not only be concerned about the good of the Assumption. In a changing society and Church, what needs and calls are we able to respond to?

JCI: You are part of a Christian minority (Coptic) in your country of origin, which is Egypt. Christianity is a minority in many Asian countries. In your opinion, what can Christianity bring to Asia?

Milad: In the Philippines, there is a well-established, powerful Church in a country where there is a lot of violence and corruption. How and why does a country that calls itself Catholic is a country that suffers from so much inequality between rich and poor? Faced with this, what position do we, as religious, have? How do we defend justice and peace? How do we contribute to the reduction of social inequalities? The Church in Vietnam is very different, it is a minority, but it is very visible; it is a powerful and militant minority. One of the richness of this Church is this militancy, this will say that we are there, present and that we fight to exist. With the risk sometimes that this militancy deviates into a desire for omnipotence. It seems to me that as Assumptionist religious, we can bring something different, something simpler and humbler to a Church that already has a lot of human resources and that apparently does not need our services. This is the same with clericalism. Many of our brothers say that what attracted them to the Assumption was another way of doing Church, less clerical than what they have known elsewhere. In the Assumption, we have our own style. Brothers and fathers meet together in simplicity around household tasks. This simplicity of life attracts. But we must remain vigilant, to avoid these same brothers changing their attitude when they become priests.

JCI: What encouragement would you give for the future so that we keep the spirit of religious life, especially with regard to the vow of poverty?

Milad: When we analyze our accounts, we can say that we are workers, beggars, and renters. Each brother must try to be more of a worker and a beggar. To be a worker means to have a job, and a salary and to pay it totally to the community in a transparent way. As beggars, we depend on our benefactors. It is good to emphasize these two aspects, especially for the young brothers who are taking on their first apostolic responsibilities. Our apostolic communities can and should be self-sufficient (in terms of the needs of daily life) and not depend on Europe. We remain in solidarity with one another and therefore our communities will continue to be somewhat dependent on Europe for the formation and certain investments. But the apostolic communities with their qualities of workers and mendicants should be self-sufficient, and even be in solidarity with other communities.

JCI: Would you have a concluding message for our brothers?

Milad: Yes, a message of encouragement. For me, coming to Asia-Oceania was a great grace and I am very happy to have been able to meet the brothers and the communities in each of the three countries where I went. Everywhere I felt the willingness to take our religious life seriously. This is what is most gratifying.

Công bố "Tài liệu kế hoạch" của các Giáo hội Công giáo Á châu

Thứ Tư, ngày 15/3/2023, Liên Hội đồng Giám mục Á châu (FABC) chính thức công bố "Tài liệu kế hoạch" của các Giáo hội, bao gồm chín thách đố đã được các Giám mục suy tư trong Hội nghị kỷ niệm 50 năm thành lập, vào tháng 10/2022 tại Bangkok, Thái Lan.

Đức Hồng Y Charles Bo, Tổng Giám Mục Yangon, Chủ tịch, Liên Hội đồng Giám mục Á châu, xác định cuộc họp là "một bước ngoặt cho hành trình của các Giáo hội Á châu, một cuộc đối thoại trong tình liên đới và đoàn thể tính". Tài liệu được công bố nhằm mục đích chuyển những điều đã được xác định vào cuộc sống cụ thể của các cộng đoàn. Lấy mẫu gương của ba nhà chiêm tinh trong Tin Mừng đã truyền cảm hứng cho Hội nghị Bangkok, tài liệu kêu gọi các dân tộc Á châu trở về "bằng một con đường khác", giống như các nhà chiêm tinh đã làm khi họ đi từ Phương Đông đến gặp Chúa Giêsu ở Bêlem.

Đức Tổng Giám Mục Pablo Virgilio David của Kalookan, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Philippines, đã trình bày tài liệu, cho biết một ủy ban được chọn do ngài đứng đầu, trong những tháng gần đây đã làm việc và hoàn thành bản dự thảo chung, được Hội nghị thông qua vào cuối cuộc gặp gỡ tháng 10.

Năm chương với 5 động từ

Tài liệu được chia thành năm chương, với nhiều động từ được sử dụng nhằm bước theo hành trình của ba nhà chiêm tinh: (1) "cùng nhau bước đi", về chủ đề hiệp hành; (2) "quan sát", về những thách thức đang nổi lên ở châu Á ngày nay; (3) "phân định", về những đáp ứng đối với những thách đố mục vụ này; (4) "dâng lễ vật", về mối tương quan giữa các Giáo hội Á châu và Giáo hội hoàn vũ; (5) và cuối cùng là "đi theo những con đường mới", về sự hiện diện mục vụ ngày nay ở lục địa lớn.

Chín thách đố

Tài liệu đưa ra 9 thách đố đang nổi lên trong các xã hội châu Á ngày nay: (1) tình trạng của những người di cư thường là người tị nạn và người bản địa bị trục xuất khỏi quê hương; (2) gia đình, nền tảng xã hội; (3) căn tính giới; (4) vai trò ngày càng tăng của phụ nữ trong các xã hội phát triển nhanh chóng; (5) mối quan hệ giữa giới trẻ và thế giới ngày nay; (6) tác động của các công nghệ kỹ thuật số; (7) nhu cầu về một nền kinh tế công bằng giữa những biến đổi do đô thị hóa và toàn cầu hóa tạo ra; (8) khủng hoảng khí hậu đe dọa ngôi nhà chung của chúng ta; (9) và cuối cùng là đối thoại liên tôn.

Đối với mỗi thách đố, tài liệu kêu gọi các Giáo hội Á châu có những dẫn thân hoạt động mục vụ: từ việc quan tâm đến gia đình đến vai trò lãnh đạo của phụ nữ trong các cộng đoàn Giáo hội, từ việc sử dụng ý thức hơn các công nghệ kỹ thuật số đến việc thúc đẩy các nhịp cầu đối thoại và hòa giải, trong những vết thương đang trải qua rất nhiều khu vực của Á châu.

Các Giáo hội địa phương cũng được mời gọi để thích ứng việc đào tạo giáo sĩ với các bối cảnh và nền văn hóa của Á châu.

Đối với "những con đường mới" để theo, các Giáo hội Á châu đưa ra năm ý tưởng:

(1) Bắt đầu với công cuộc loan báo Tin Mừng, hy vọng chuyển từ một mô hình dựa trên một mô hình thống trị sang một mô hình thực sự hội nhập văn hóa.

(2) Các cộng đoàn Giáo hội cơ bản, rất đông ở Á châu, được mời mở rộng lề và nhìn ra bên ngoài biên giới để khuyến khích tình huynh đệ giữa những người nam và nữ thuộc mọi tôn giáo.

(3) Những cải thiện trong đời sống Giáo hội, từ đối thoại đơn giản đến tính hiệp hành thực sự.

(4) Trong việc loan báo Tin Mừng, chuyển từ một lời loan báo trừu tượng sang kể những câu chuyện đức tin được thể hiện trong cuộc sống.

(5) Cuối cùng, như một cách tiếp cận chung, tài liệu kêu gọi các Kitô hữu sẵn sàng rời bỏ con đường cũ để đối diện với những ưu tiên mục vụ mới. Điều này có nghĩa là hướng đến những nhà truyền giáo trỗi vượt như Matteo Ricci và Alessandro Valignano, những người vào thế kỷ 16 đã chú ý đến lời kêu gọi khơi dậy đức tin trong bối cảnh và văn hóa đặc biệt của châu Á.

Đức Hồng Y Oswald Gracias, Tổng Giám Mục Bombay, Ấn Độ, điều phối công việc của Hội nghị ngay từ giai đoạn chuẩn bị cho biết: "Tài liệu là một văn bản mà chúng tôi gửi đến các Giáo hội của lục địa này, trên cơ sở đó các Giáo hội có thể suy nghĩ, cầu nguyện và lựa chọn các ưu tiên của mình. Tôi cho rằng, giống như trường hợp của Tài liệu Aparecida ở châu Mỹ Latinh, tài liệu này sẽ là điểm tham chiếu cho các cộng đoàn của chúng ta trong 5 hoặc 10 năm tới. Thể hiện định hướng hoạt động trở thành Giáo hội vì một Á châu và một thế giới tốt đẹp hơn. Đây là sứ vụ mà Chúa đã giao phó cho chúng ta" (Asia News 15/3/2023).

*Blessed Lady, Mother of Jesus
 Draw us near your Son's embrace.
 All that we have we offer to him,
 Just as all that he is he has offered to us as gift.
 May the seeds of his Gospel continue to take root on Asian soil.
 May he continue to take flesh in our Asian cultures.
 May we learn to empty ourselves as he did,
 That the world may see in us his Asian face
 And that in us, amongst us and through us
 his light may radiate to the rest of Asia!
 AMEN.*

Le " Document de Bangkok " : Le " plan " des Églises catholiques d'Asie

La Fédération des Conférences Épiscopales d'Asie (FABC) a officiellement rendu public le " Document de Bangkok ", le plan pastoral qui contient les réflexions de la Conférence générale qui a réuni en octobre dernier (2022) les délégués des Églises catholiques d'Asie à l'occasion du 50e anniversaire de la Fédération.

Le cardinal Charles Bo, archevêque de Yangon (Myanmar) et président de la FABC, a défini l'événement comme " un tournant dans le cheminement des Églises d'Asie vers un dialogue solidaire et collégial " que ce document vise à traduire dans la vie concrète des communautés en indiquant certains chemins communs.

Citant l'exemple des Rois Mages qui a inspiré l'Assemblée de Bangkok, le texte appelle à retourner vers les peuples d'Asie " par un autre chemin ", comme l'ont fait les Mages lorsqu'ils ont voyagé de l'Orient pour voir Jésus à Bethléem.

L'archevêque Pablo Virgilio David de Kalookan, président de la Conférence des évêques catholiques des Philippines, a dirigé la commission qui a achevé la rédaction du projet général, approuvé par l'Assemblée à la fin de ses travaux en octobre. Il a été chargé de présenter le document.

Cinq chapitres, cinq verbes

Le texte est divisé en cinq chapitres, avec autant de verbes qui permettent de suivre le parcours des Rois Mages : " marcher ensemble ", sur le thème de la synodalité ; " observer ", sur les défis émergents en Asie aujourd'hui ; " discerner ", sur les réponses à ces défis pastoraux ; " offrir des dons ", sur la relation entre les Églises d'Asie et l'Église universelle, et enfin " suivre de nouveaux chemins ", sur la présence pastorale d'aujourd'hui dans le grand continent.

Neuf défis

Le document présente neuf défis émergents dans les sociétés asiatiques d'aujourd'hui : les conditions des migrants qui sont souvent des réfugiés et des peuples indigènes expulsés de leurs terres natales ; la famille, fondement de la société ; l'identité de genre ; le rôle croissant des femmes dans des sociétés en évolution rapide ; la relation entre les jeunes et le monde d'aujourd'hui ; l'impact des technologies numériques ; la nécessité d'une économie équitable au milieu des transformations causées par l'urbanisation et la mondialisation ; la crise climatique qui menace notre maison commune ; et enfin, le dialogue interreligieux. Pour chaque défi, le document appelle les Églises d'Asie à entreprendre une action pastorale : de l'attention portée à la famille aux rôles de leadership des femmes dans les communautés ecclésiales, d'une utilisation plus consciencieuse des technologies numériques à la promotion de ponts de dialogue et de réconciliation le long des blessures qui traversent tant de régions d'Asie. Les Églises locales sont également appelées à adapter la formation du clergé aux contextes et aux cultures de l'Asie.

Cinq " nouvelles voies " prioritaires pour les Églises asiatiques.

- 1) Commencer par l'évangélisation, en espérant passer d'un paradigme basé sur un modèle dominant à un paradigme réellement inculturé.
- 2) Inviter les communautés ecclésiales de base, nombreuses en Asie également, à élargir leur tente et à regarder au-delà de leurs frontières pour encourager la fraternité entre les hommes et les femmes de toutes confessions.
- 3) Améliorer la vie ecclésiale, passer du simple dialogue à une véritable synodalité.
- 4) Passer d'une proclamation abstraite de l'Évangile au récit d'une foi incarnée dans la vie.
- 5) Enfin, dans une approche générale, le document appelle les chrétiens à sortir des sentiers battus pour mettre en œuvre les nouvelles priorités pastorales. Cela signifie qu'il faut se tourner vers des missionnaires de premier plan comme Matteo Ricci et Alessandro Valignano, qui, au XVIe siècle, ont répondu à l'appel d'enraciner la foi dans un contexte et une culture spécifiquement asiatique.

Le cardinal Oswald Gracias, archevêque de Bombay (Inde), qui a coordonné les travaux de la conférence dès la phase préparatoire, a déclaré : Le " Document de Bangkok est un texte que nous remettons aux Églises du continent " sur la base duquel "elles peuvent réfléchir, prier et choisir leurs priorités". "Je pense que, comme ce fut le cas pour le " Document d'Apacida " en Amérique latine, il sera le point de référence de nos communautés pour les cinq ou dix prochaines années. Il indique l'orientation de travail pour être l'Église d'une meilleure Asie et d'un meilleur monde : telle est la mission que Dieu nous a confiée. (Asia News 15/3/2023)

Bangkok Document: The “plan” of Catholic Churches in Asia

The Federation of Asian Bishops' Conferences (FABC) officially made public the "Bangkok Document", the pastoral plan that contains the reflections of the General Conference that brought together last October delegates from Asia's Catholic Churches, meeting for the first time to mark the Federation's 50th anniversary.

FABC president Cardinal Charles Bo, Archbishop of Archdiocese of Yangon, today defined the event as “a watershed for the journey of the Churches of Asia, a dialogue in solidarity and collegiality.” The document released today aims to translate into the concrete life of the communities, pointing to some common paths.

Citing the example of the Three Wise Men, which inspired the Bangkok Assembly, the text calls for a return to the peoples of Asia "by another road", as did the Magi when they traveled from the East to see Jesus in Bethlehem.

Bishop Pablo Virgilio David of Kalookan, president of the Catholic Bishops' Conference of the Philippines (CBCP), presented the document and led the selecting committee that in recent months completed the general draft, approved by the Assembly at the end of its work in October.

Five chapters with five verbs

The “plan” is divided into five chapters, with as many verbs used to follow the journey of the Three Wise Men:

1. Walking together on the theme of synodality;
2. Observing on the emerging challenges in Asia today;
3. Discerning on the responses to these pastoral challenges;
4. Offering gifts on the relationship between the Churches of Asia and the universal Church, and finally,
5. Following new paths on today's pastoral presence in the great continent.

Nine challenges

The document lays out nine emerging challenges in Asian societies today:

1. the conditions of migrants who are often refugees and indigenous peoples expelled from their native lands;
2. the family, the foundation of society;
3. gender identity;
4. the growing role of women in rapidly evolving societies;
5. the relationship between young people and today's world;
6. the impact of digital technologies;
7. the need for a fair economy amid the transformations caused by urbanization and globalization;
8. the climate crisis that threatens our common home; and finally
9. interfaith dialogue.

With respect to each challenge, the document calls on Asia's Churches to undertake pastoral action: from paying attention to the family to the leadership roles for women in ecclesial communities, from a more conscientious use of digital technologies to the promotion of bridges of dialogue and reconciliation along the wounds that cross so many areas of Asia. Local Churches are also called to adapt clergy training to the contexts and cultures of Asia.

“New Paths” to follow

Asian Churches have five paths to follow:

- 1) Starting with evangelization, hopefully moving from a paradigm based on a dominant model to one that is truly inculturated.
- 2) Basic ecclesial communities, which are numerous in Asia as well, are invited to widen their tent and look outside their own borders to encourage fraternity among men and women of every confession.
- 3) Improvements are called for in church life, from simple dialogue to true synodality.
- 4) With respect to proclaiming the Gospel, this requires moving from an abstract proclamation to the telling of stories of a faith embodied in life.
- 5) Finally, as a general approach, the document calls on Christians to be willing to leave the beaten path in order to face the new pastoral priorities. This means turning to lead missionaries like Matteo Ricci and Alessandro Valignano, who in the 16th century had heeded the call to root the faith in a specifically Asian context and culture.

Cardinal Oswald Gracias, Archbishop of Bombay, India, who coordinated the work of the Conference right from the preparatory stage said, “The Bangkok Document is a text that we deliver to the Churches of the continent” on the basis of which “they can reflect, pray and choose their priorities.” He coordinated the work of the Assembly since the preparatory stage and believed that this was also the case with that of the Aparecida Document of Latin America. It will be a reference for Asian communities for the next five or ten years, and indicates the working orientation to be Church for a “better Asia and a better world” which is the mission God has assigned us.”

Chapitre de la province d'Europe 2023

Du 5 au 14 janvier 2023, le 3e Chapitre de la province d'Europe des Assomptionnistes s'est déroulé au Centre d'Accueil de Valpré, dans la ville d'Ecully, en France, avec la présence de plus de 60 religieux et laïcs qui vivent l'esprit de la Congrégation, sur le thème « Le Règne de Dieu est tout proche - Vivre et annoncer l'espérance de l'Évangile ».

Selon les Statuts de la Province, tous les six ans, le Provincial convoque le Chapitre provincial pour relire sur le chemin parcouru, discerner les défis de notre temps, écouter les nouveaux appels pour l'homme, pour l'Église et pour la Congrégation. A partir de là, le chapitre redéfinit l'orientation apostolique de la Province, et propose au Chapitre général de nouvelles orientations pour faire fructifier davantage le charisme du Royaume à l'Assomption.

Fidèles à l'esprit du Fondateur, le Père Emmanuel d'Alzon, les Assomptionnistes ont toujours la plus grande passion pour le Royaume de Dieu et le désir de vivre et d'annoncer Son Règne. Un proverbe africain dit : « Si tu veux aller vite, marche seul mais si tu veux aller loin, marchons ensemble ». C'est vrai qu'il n'y a pas de meilleur moyen pour faire avancer le Royaume que de marcher ensemble, marcher avec les laïcs et avec les hommes et les femmes de ce temps. Comment brûler du feu de l'amour du Christ, de la Vierge Marie, de l'Église et des personnes de ce temps, si nous ne marchons pas ensemble ?

Conscients de l'importance de la synodalité dans la vie et la mission de la Province, les capitulants (religieux et laïcs) sont venus de nombreux pays différents d'Europe, d'Asie et d'Afrique ; au-delà des différences de couleurs de peau, d'ethnie et de culture, ils se sont réunis dans un esprit familial pour s'écouter, pour partager ensemble des expériences apostoliques, pour réfléchir à un chemin commun et avancer ensemble.

George Sanerot, ancien directeur du Bayard, également laïc et amoureux de la spiritualité de l'Assomption, déclare au Chapitre : « Il arrive que nous ayons peur de nos propres forces. Mais n'ayons pas peur de la force de créativité qui est à l'Assomption ». En effet, le Père d'Alzon a toujours encouragé ses religieux à être créatifs et audacieux dans leur apostolat. Ainsi, durant la courte dizaine de jours du Chapitre provincial, nous avons relu sur les six dernières années avec les rapports francs du Provincial, des vicaires, du père formateur et des représentants de la mission apostolique. Avec les nouvelles méthodes d'animation utilisées par le chapitre, les capitulants étaient libres d'exprimer leurs préoccupations et leurs désirs, de proposer des initiatives sur la nouvelle structure organisationnelle de la Congrégation, ainsi que de nouvelles initiatives apostoliques. Ils ont contribué ainsi à aider l'ensemble du chapitre à discerner quels sont les signes des temps, où sont les nouveaux itinéraires qui attendent l'Assomption, pour faire régner et annoncer le Royaume de Dieu qui est tout proche.

Provincial Chapter of the Province of Europe 2023

From January 5 to 14, 2023, the 3rd Chapter of the European Province of the Assumptionists took place at the Reception Center of Valpré, in the city of Ecully, France, with the presence of more than 60 religious and laity who live the spirit of the Congregation, on the theme, "The Kingdom of God is at hand - Living and proclaiming the hope of the Gospel".

According to the Statute of the Provinces, every six years, the Provincial convokes the Provincial Chapter to review the path run through, to discern the challenges of our time, to listen to new calls for man, for the Church, and for the Congregation; starting from there, redefining the apostolic orientation of the Province, and proposing to the General Chapter new orientations to make the charism of the Kingdom more fruitful at the Assumption.

Faithful to the spirit of the Founder, Father Emmanuel D'Alzon, the Assumptionists always have the greatest passion for the Kingdom of God and the desire to live and announce His Reign. An African proverb says: "If you want to go fast, walk alone, but if you want to go far, let's walk together". It is true that there is no best way to advance the Kingdom than the religious walk together, walking with the laity, and with the people of this time. How can we burn the fire of the love of Christ, of the Virgin Mary, of the Church, and of the people of this time, if we are not walking together?

Aware of the importance of synodality in the life and mission of the Province, the capitulars (religious and lay) come from many different countries in Europe, Asia, and Africa, beyond the differences in color of skin, ethnicity, and culture, came together in the family spirit to listen to each other, to share apostolic experiences together, to reflect on a common way and move forward together. George Sanerot, former director of Bayard, also a layman and lover of the spirituality of the Assumption, declared in the Chapter: "Sometimes we are afraid of our own strength. But let us not be afraid of the force of creativity which is at the assumption. Indeed, Father D'Alzon has always encouraged his religious to be creative and daring in their apostolate. Thus, during the short ten days of the Provincial Chapter, we reread over the last six years with the frank reports of the Provincial, the vicars, the formator father, and the representatives of the apostolic mission. With the new methods of animation used by the chapter, the capitulars are free to express their concerns and their desires, to propose initiatives on the new organizational structure of the Congregation, as well as new apostolic initiatives. This contributes to helping the whole chapter to discern what are the signs of the times, where the new itineraries await the Assumption, and to make reign and announce the Kingdom of God which is very near.

Tu Nghị Tỉnh dòng Châu Âu 2023

Từ ngày 5 đến ngày 14 tháng 1 năm 2023, Tu Nghị lần thứ 3 của Tỉnh dòng Châu Âu đã diễn ra tại Trung tâm đón tiếp Valpré, trực thuộc thành phố Ecully, Nước Pháp, với sự hiện diện hơn 60 tu sĩ và giáo dân sống tinh thần của Hội dòng, với chủ đề « Triều đại Thiên Chúa đã đến gần - Vui sống và loan báo niềm hy vọng của Tin Mừng »

Theo Quy chế Tỉnh dòng, cứ sáu năm một lần, Giám tỉnh triệu tập Tu Nghị Tỉnh dòng để nhìn lại chặng đường đã đi qua, để biện phân những thách đố của thời đại, để lắng nghe những lời mời gọi mới dành cho con người, cho Giáo hội và cho Hội dòng ; để từ đó, xác định lại định hướng tông đồ của Tỉnh dòng, và kiến nghị lên Tổng Tu nghị những đường hướng mới nhằm làm trở sinh nhiều hoa trái hơn nữa kho tàng linh đạo Nước trời của Dòng Đức Mẹ Lên Trời.

Trung thành với tinh thần của Đấng sáng lập, cha Emmanuel d'Alzon, các tu sĩ Augustinô-Đức Mẹ Lên Trời luôn ấp ủ một niềm say mê lớn nhất dành cho Nước Thiên Chúa và khát vọng sống chứng tá, loan báo Triều đại Người. Ngạn ngữ Châu Phi đã dạy rằng : « muốn đi nhanh hãy đi một mình, nhưng muốn đi xa hãy đi cùng nhau ». Quả vậy, không còn cách nào tốt hơn để làm hiển trị Nước Thiên Chúa là các tu sĩ phải bước đi cùng nhau, bước đi với giáo dân và con người của thời đại. Làm thế nào để làm bùng lên lửa yêu mến Đức Kitô, yêu mến Đức Maria, yêu mến Giáo hội và yêu mến con người của thời đại này, nếu chúng ta không bước đi cùng nhau ?

Ý thức được tầm quan trọng của tính hiệp hành trong đời sống và sứ vụ của Tỉnh dòng, những Tu nghị viên (tu sĩ và giáo dân) đến từ nhiều quốc gia khác nhau của Châu Âu, châu Á và Châu Phi, không phân biệt màu da, sắc tộc và văn hóa, đã quy tụ trong bầu khí gia đình để cùng lắng nghe nhau, đặt làm của chung những kinh nghiệm tông đồ, để cùng suy nghĩ về một con đường chung và cùng tiến bước.

George Sanerot, cựu giám đốc nhà xuất bản Bayard, cũng là một giáo dân yêu mến linh đạo Hội dòng, đã chia sẻ trong Tỉnh nghị : « Đôi khi chúng ta sợ sức mạnh của chính mình. Nhưng, đừng sợ sức mạnh của sự sáng tạo, vốn là đặc tính của tu sĩ Đức Mẹ Lên Trời ». Quả thực, cha d'Alzon luôn muốn cổ vũ các tu sĩ của mình dám sáng tạo và dám táo bạo trong sứ vụ tông đồ. Chính vì vậy, trong mười ngày ngắn ngủi của Tỉnh nghị, các Nghị viên cùng nhìn lại chặng đường sáu năm qua với bằng lượng giá rất thẳng thắn của cha Giám tỉnh, của các cha Giám miền, cha đặc trách đào tạo và của các đại diện các sứ vụ tông đồ. Với những phương pháp điều hành mới và rất linh động của Tỉnh nghị, các Nghị viên được tự do nói lên những ưu tư và thao thức, đề nghị những sáng kiến về cơ cấu tổ chức mới của Hội dòng, cũng như những sáng kiến tông đồ mới, qua đó, góp phần giúp Tỉnh nghị phân định xem đâu là những dấu chỉ thời đại, đâu là những lộ trình mới đang chờ đợi dòng Đức Mẹ Lên Trời, nhằm làm hiển trị và loan báo Nước Thiên Chúa đang đến gần.

Chuyến Hành Hương Đầu Mùa Chay Thánh Của Hội Đoàn Giáo Dân – Philippin

Một trong những truyền thống rất phổ biến của Tuần Thánh ở Philippin là truyền thống mà chúng tôi gọi nó là "Visita Iglesia". Truyền thống này là một truyền thống mà nhiều người luôn mong đợi với nhiều lý do. Cho dù là lý do nào nhưng một điều chắc chắn rằng, hoạt động của truyền thống này hướng người tín hữu đến lòng sùng kính và nhiệt thành sâu sắc hơn. Ngày 18 tháng 3 vừa qua, các thành viên của Hội đoàn Giáo dân, cùng với một số tu sĩ Đức Mẹ Lên Trời đi đến Visita Iglesia thuộc tỉnh Pampanga. Hai anh em, Ethiel Roxas (cộng đoàn Adveniat) và Ramon Rivera (cộng đoàn Pavel) là người thuộc tỉnh Pampanga và là người đã tạo điều kiện thuận lợi cho chuyến hành hương, cùng phối hợp với các giáo xứ và các đền thờ được thăm viếng. Khởi hành từ Thành phố Quezon lúc 5 giờ sáng, nhóm bắt đầu chuyến hành hương qua việc đi đến giáo xứ Kinh Mân Côi ở Thành phố Angeles.

Sau giáo xứ Kinh Mân Côi, hay "Pisambang Maragul" theo cách gọi của người Kapampangans, nhóm tiếp tục đến Đền thờ Mộ Thánh của Tổng giáo phận, cũng ở Thành phố Angeles. Đền thờ này cũng được biết đến là đền thờ của "Apung Mamacalulu", dịch sang tiếng Anh nghĩa là "Thiên Chúa của Lòng Thương Xót". Ở tại giáo xứ này, chúng tôi có thể biết được có bao nhiêu người đang tham gia cùng hoạt động với chúng tôi, và chúng tôi cũng rất xúc động và ngạc nhiên khi biết họ đến từ rất xa: Batangas, Cavite, Laguna, tỉnh Quezon, La Union và nhiều tỉnh khác. Sau khi cầu nguyện và tôn kính bức ảnh "Apung Mamacalulu", chúng tôi lên đường đến Tu viện Carmelite, một địa điểm nổi tiếng với bầu không khí tĩnh lặng, thuận lợi cho việc cầu nguyện. Chúng tôi đã gặp một số giáo dân từ Giáo xứ Đức Mẹ Rất Thánh ở Project 4, Thành phố Quezon, gần nơi ở của Cộng đoàn Pavel chúng tôi. Cầu nguyện xong, chúng tôi lên đường đến Giáo xứ San Guillermo nổi tiếng ở Bacolor, Pampanga.

ALLIANCE LAÏCS - RELIGIEUX - PHILIPPINES PREMIER PÈLERINAGE DE CARÈME

Parmi les traditions très populaires de la Semaine Sainte ici aux Philippines, il y a celle que nous appelons "Visita Iglesia" (Visite aux églises). Cette tradition est quelque chose que beaucoup de gens attendent avec impatience pour de nombreuses raisons. Quelle qu'en soit la raison, une chose est sûre, c'est que cette activité conduit les fidèles à une dévotion et une piété plus profondes. Le 18 mars 2023, les membres de l'Alliance Laïcs-Religieux, accompagnés de quelques frères assumptionnistes, ont effectué la « Visita Iglesia » dans la province de Pampanga. Le pèlerinage a été facilité par deux frères provenant de ladite province : Ethiel Roxas (Adveniat) et Ramon Rivera (Pavel-Postulant), en coordination avec les paroisses et sanctuaires à visiter. Parti de Quezon City à 5 heures du matin, le groupe a commencé son pèlerinage en se rendant à la paroisse Holy Rosary à Angeles City.

Après la paroisse du Saint Rosaire, ou "Pisambang Maragul" comme l'appellent les habitants de Pampanga, le groupe s'est rendu au sanctuaire archidiocésain du Saint-Sépulcre, également à Angeles City. Il est également connu comme le sanctuaire de "Apung Mamacalulu", qui, traduit en anglais signifie "Seigneur de la Miséricorde". Dans cette église, nous avons pu voir combien de personnes font la même activité que nous, et nous avons également été touchés et surpris en considérant les longues distances qu'ils ont parcouru, ils sont venus de : Batangas, Cavite, Laguna, la province de Quezon, La Union, et bien d'autres provinces. Après avoir prié et vénéré l'image de « Apung Mamacalulu », nous nous sommes dirigés vers le monastère des carmélites, un site connu pour son atmosphère silencieuse et propice à la prière. Nous avons rencontré d'autres paroissiens de la paroisse Notre-Dame de la Médaille Miraculeuse de Projet 4, Quezon City, où se trouve notre communauté Pavel. Prières faites, nous nous sommes dirigés vers la célèbre paroisse de San Guillermo à Bacolor, Pampanga.

L A Y - R E L I G I O U S ALLIANCE - PHILIPPINES' FIRST LENTEN PILGRIMAGE

Among the very popular Holy Week traditions here in the Philippines is what we call "Visita Iglesia". This tradition is something that many people look forward to for many reasons. Whatever the reason may be, one thing is for sure, that this activity leads the faithful to a deeper devotion and piety. Last March 18, 2023, the members of the Lay-Religious Alliance, together with some of the Assumptionist brothers, went on the Visita Iglesia in the province of Pampanga. The pilgrimage was facilitated by two brothers coming from the said province: Ethiel Roxas (Adveniat) and Ramon Rivera (Pavel-Postulant), coordinating with the parishes and shrines to be visited. Departing from Quezon City at 5:00 in the morning, the group started its pilgrimage by making its way to the Holy Rosary Parish in Angeles City.

After the Holy Rosary Parish, or "Pisambang Maragul" as the Kapampangans call it, the group proceeded to the Archdiocesan Shrine of the Holy Sepulcher, also in Angeles City. It is also known as the shrine of "Apung Mamacalulu", which translated into English means "Lord of Mercy". At this church, we were able to see how many people are on the same activity as we are, and we were also touched and surprised by how far they come from: Batangas, Cavite, Laguna, Quezon province, La Union, and many other provinces. After prayers and venerating the image of "Apung Mamacalulu", we made our way to the Carmelite Monastery, a site known for its silent and prayer-conducive atmosphere. We met some fellow parishioners from the Our Lady of the Miraculous Medal Parish in Project 4, Quezon City, where our Pavel Community is under. Prayers done, we made our way towards the famed San Guillermo Parish in Bacolor, Pampanga.

Sau giáo xứ San Guillermo, nơi chúng tôi có thể xem một số cổ vật và tranh ảnh có niên đại từ thế kỷ 17, sau đó chúng tôi tiếp tục đến giáo xứ thánh Gia-cô-bê Tông đồ ở Betis, Guagua, một thị trấn nổi tiếng với đồ gỗ (tranh ảnh tôn giáo, đồ đạc tôn giáo và đồ nội thất). Đồng hành với chúng tôi là hai linh mục Đức Mẹ Lên Trời, cha Rex Navarro và cha Simon Kim đã chủ sự thánh lễ, và cùng tham dự với chúng tôi có các anh chị hành hương ở Project 4, và một số anh chị em từ nơi khác đến. Chúng tôi được cha Gian Sagun – linh mục quản xứ và các giáo dân hiếu khách thiết đãi bữa trưa. Chúng tôi đã thưởng thức và trò chuyện với nhau trong suốt bữa ăn, đây cũng là dịp mà một số giáo dân chia sẻ với chúng tôi những câu chuyện về cuộc sống của họ ở giáo xứ, về thị trấn Betis, về lịch sử của giáo xứ và Guagua. Sau bữa trưa thịnh soạn và nghỉ ngơi thoải mái, chúng tôi tiếp tục lên đường đến Giáo xứ Thánh Augustinô ở Lubao. Hội đoàn đã đi Chặng Đàng Thánh Giá và cầu nguyện cá nhân theo thường lệ, nhưng chẳng may vì bởi cái nóng gay gắt của buổi chiều, thế là đoàn chúng tôi phải quay trở lại xe của mình để được máy điều hòa trợ giúp. Tuy nhiên, những người tốt bụng của giáo xứ này đã cho chúng tôi một ít đồ uống giải khát để chúng tôi giải nhiệt.

Sau khi đã giải khát xong, chúng tôi lên đường đến trạm cuối là giáo xứ Thánh Monica ở Mexicô, tỉnh Pampanga. Vì đây là trạm cuối cùng, và đã hơn 5 giờ chiều một chút, năng lượng của chúng tôi đã hoàn toàn bị hút cạn bởi cái nóng như thiêu như đốt. Chúng tôi hy sinh và dâng những trở ngại nhỏ này cho ý hướng của những người nhờ và cần những lời nguyện cầu của chúng tôi, và tất nhiên, cho Dòng Đức Mẹ Lên Trời ở Philippines. Sau cầu nguyện và chụp hình nhóm, chúng tôi đi đến nơi ở của gia đình Roxas, nơi đây chúng tôi được các anh chị em của thầy Ethiel tổ chức bữa tối tuy rất đơn giản nhưng đầy đủ. Chúng tôi rất vui khi được trải qua thời gian với gia đình Roxas và chúng tôi cũng rất vinh dự khi được họ chào đón. Đến cuối bữa ăn tối, sau khi nghỉ ngơi và no nê, cuộc hành hương cũng kết thúc, và tất cả chúng tôi bắt đầu lên đường trở về nhà.

Après la paroisse de San Guillermo, où nous avons pu voir quelques-uns des photos d'artefacts datant du XVIIe siècle, nous sommes ensuite allés à la paroisse de Saint-Jacques l'Apôtre à Betis, Guagua, une ville réputée pour ses œuvres en bois (images religieuses, mobilier). Les deux prêtres assumptionnistes avec nous, le P. Rex Navarro et le P. Simon Kim, ont concélébré l'eucharistie où nous avons été rejoints par les pèlerins venus de Projet 4, et d'autres personnes. Nous avons été invités pour le déjeuner par les paroissiens hospitaliers et l'administrateur de la paroisse, le P. Gian Sagum.

Nous avons apprécié la compagnie de chacun pendant le déjeuner, pendant lequel certains de paroissiens ont également partagé avec nous la vie dans leur paroisse, leur ville Betis, ils ont aussi évoqué l'histoire de la paroisse et de Guagua. Après un copieux déjeuner et un bon repos, nous avons continué notre chemin vers la paroisse Saint Augustine à Lubao. L'Alliance a suivi la même routine du chemin de croix et des prières personnelles, mais malheureusement à cause de la chaleur battante de l'après-midi, nous sommes retournés dans nos véhicules pour le soulagement apporté par la climatisation. Les aimables personnes de cette paroisse nous ont cependant donné des boissons pour nous permettre de nous rafraîchir.

Après avoir consommé les boissons fraîches, nous nous sommes dirigés vers la dernière station, la paroisse Saint Monica à Mexico, Pampanga. Comme c'était la dernière station, et qu'il était un peu plus de 5 heures de l'après-midi, nos énergies étaient totalement épuisées par la chaleur brûlante. Nous en avons fait notre sacrifice et offert ce petit inconfort aux intentions de ceux qui demandaient et avaient besoin de nos prières, et bien sûr, pour l'Assomption aux Philippines. Après avoir prié et pris une photo de groupe, nous nous sommes rendus à la résidence de la famille Roxas, où les frères et sœurs de notre frère Ethiel ont organisé un dîner très simple mais riche pour nous. Nous étions très heureux de passer du temps avec la famille Roxas, et nous sommes également honorés d'être accueillis dans leur maison. Vers la fin du dîner, après nous être reposés et nous être rassasiés, le pèlerinage s'est terminé et nous avons tous commencé le voyage de retour.

After the San Guillermo parish, where we were able to see some of its artifacts and photos dating from 17th century, we then went on to the St. James the Apostle parish in Betis, Guagua, a town renowned for its woodworks (religious images, religious fixtures and furniture). The two Assumptionist priests with us, Fr. Rex Navarro and Fr. Simon Kim, presided over the Eucharistic celebration where we were joined by the pilgrims from Project 4, and some other people from other places. We were hosted for lunch by the hospitable parishioners and the parish administrator, Fr. Gian Sagum.

We enjoyed each other's company during the lunch, where some of the parishioners also shared with us some things about their life in the parish, about their town Betis, about the history of the parish and Guagua. After a hearty lunch and a good rest, we continued on our way to the Saint Augustine Parish in Lubao. The Alliance went through the same routine of the Way of the Cross and personal prayers, but unfortunately because of the beating afternoon heat, we trooped back into our vehicles for relief given by the air conditioning. The kind people of this parish though, gave us some refreshing drinks to allow us to cool ourselves.

After consuming the cold drinks, we made our way to the last station, the Saint Monica parish in Mexico, Pampanga. As this was the last station, and it was a little past 5 in the afternoon, our energies were totally drained by the scorching heat. We made it our sacrifice and offered this small inconvenience for the intentions of those who were asking and in need of our prayers, and of course, for the Assumption in the Philippines. After praying and taking a group photo, we proceeded to the Roxas family residence, where the siblings of Brother Ethiel hosted a very simple yet filling dinner for us. We were very happy to spend time with the Roxas family, and we are also honored to be welcomed into their home. Towards the end of dinner, after resting and filling ourselves, the pilgrimage came to an end, and we all started on the journey back home.

Postulant Ramon Rivera, Pavel, Metro Manila

Ba Tân Thủ Sinh Ở Philippin

Ngày 02 tháng 2 năm 2023. Đó là một ngày đẹp trời đối với chúng tôi là những anh em Augustinô Đức Mẹ Lên Trời tại Philippin, vì bởi ba anh em của chúng tôi, Solomon Ramon Rivera (người Philippines), Yoakim Aken (người Indonesia) và Andreas Tolok (người Indonesia), đã đáp trả tiếng gọi của Chúa với tâm hồn rộng mở và bắt đầu hành trình thiêng liêng của họ trong vai trò là thỉnh sinh. Cũng như Mẹ Maria và Thánh Giuse dâng Chúa trong đền thờ, chúng ta cũng cử hành Ngày Thế giới về đời sống thánh hiến và tu trì và thời điểm lịch sử khi 5 anh em Đức Mẹ Lên Trời của chúng ta đặt viên đá đầu tiên ở Philippines vào năm 2006.

Thánh lễ được cử hành trọng thể do cha Giuse Alex Castro, Aa, Quản lý Tỉnh dòng Bắc Mỹ chủ tế, cùng với các linh mục Đức Mẹ Lên Trời khác đồng tế. Trong bài giảng, cha Alex đã làm nổi bật ý nghĩa thần học về lễ Dâng Mình với những thách đố trong việc dâng hiến và việc đáp trả tiếng gọi của Thiên Chúa trong Giáo hội và trên thế giới. Sau bài giảng, cha Ngoa chào đón các anh em chính thức bước vào lối sống mới qua nghi thức gia nhập đơn sơ. Chúng ta cầu chúc và cầu nguyện cho những người anh em của chúng ta khi họ bắt đầu hành trình mới, và xin Chúa tiếp tục kêu gọi những người nam nữ với tấm lòng quảng đại để làm việc cho Nước Chúa.

Trois Nouveaux Postulants aux Philippines

02 février 2023 - C'est une belle journée pour nous en tant qu'Augustins de l'Assomption ici aux Philippines, parce que nos trois aspirants, Solomon Ramon Rivera (philippin), Yoakim Aken (indonésien) et Andreas Tolok (indonésien), ont répondu avec un cœur ouvert à l'appel du Seigneur et ont commencé leur cheminement spirituel comme postulants. Comme Marie et Joseph ont présenté le Seigneur au temple, nous avons aussi célébrons la Journée mondiale de la vie consacrée. Et pour nous ici aux Philippines, c'est un moment historique. Nous nous rappelons quand nos cinq frères AA ont posé la première pierre aux Philippines en 2006.

La messe solennelle a été présidée par le P. Alex Castro, AA, l'économiste provincial d'Amérique du Nord, et concélébrée par d'autres prêtres assomptionnistes. Dans son homélie, le P. Alex a souligné la théologie de la fête de la présentation avec les défis pour notre consécration et les réponses à l'appel de Dieu dans l'Église et dans le monde. Après l'homélie, le père Ngoa a accueilli officiellement les frères dans cette nouvelle forme de vie par un simple rite d'entrée au postulat. Nous souhaitons et prions pour nos frères alors qu'ils commencent leur nouveau voyage, et que Dieu continue d'appeler des hommes et des femmes au cœur ouvert à travailler pour son Royaume.

Three New Postulants in the Philippines

February 02, 2023- It is a beautiful day for us as Augustinians of the Assumption here in the Philippines because three of our brothers, Bro. Solomon Ramon Rivera (Filipino), Bro. Yoakim Aken (Indonesian), and Bro. Andreas Tolok (Indonesian), responded with open hearts to the call of the Lord and began their spiritual journey as postulants. As Mary and Joseph presented the Lord in the temple, we also celebrate World day for consecrated and religious life and the historical moment when our 5 (five) AA brothers laid the foundation stone in the Philippines in 2006.

The solemn mass was presided upon by Fr. Alex Castro, AA, the Provincial treasurer of North America, together with other Assumptionist priests as concelebrants. In his homily, Fr. Alex highlighted the theology of the feast of the presentation with the challenges of our consecration and responses to God's call in the Church and in the world. After the homily Fr. Ngoa welcomed the brothers officially into this new way of life through a simple entrance to postulancy rite. We wish and pray for our brothers as they start their new journey, and may God continues to call men and women with open hearts to work for the Kingdom of God.

Aspirant Ashok Kalivela, Pavel, Metro Manila

